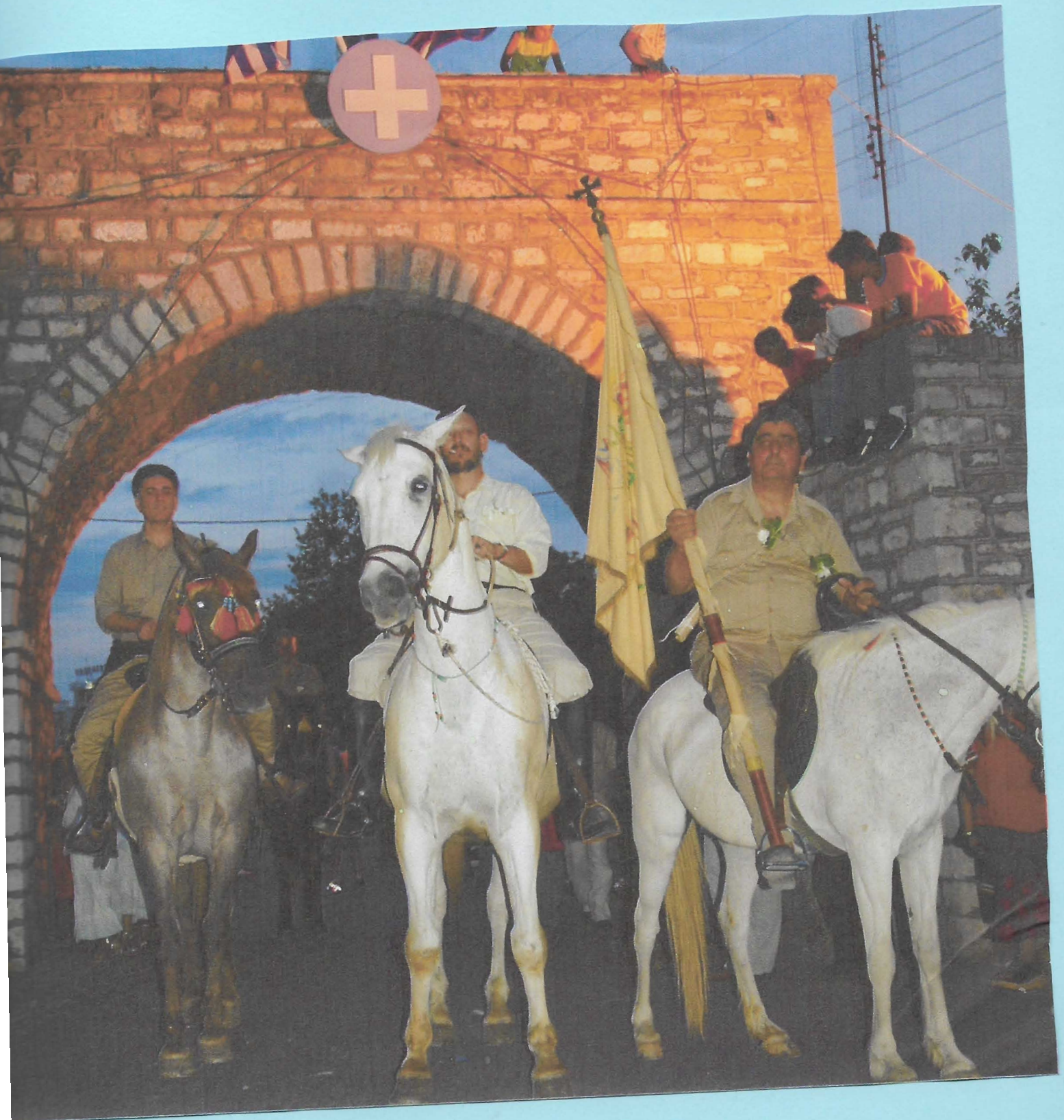

οιήμερο του Αγίου Πνεύματος στο Πανηγύρι του Άη
ομιού στο Μεσολόγγι

Όνομα: Γιαννούτσος Γεράσιμος
Σεβαστός Αριστείδης
Κοηρογιάννης Αλέκος

Ένα από τα πιο ωραία παραδοσιακά πανηγύρια της πατρίδας μας είναι το μοναδικό και ανεπανάληπτο πανηγύρι του Αη-Συμιού, που γιορτάζεται στο Μεσολόγγι δύο φορές το χρόνο.

Το χειμωνιάτικο πανηγύρι γιορτάζεται στις 2 και 3 Φεβρουαρίου, γιορτή της Υπαπαντής και του Αγίου Συμεών και αποτελεί συνέχεια του πανηγυριού των

Μεσολογγιτών στα χρόνια της σκλαβιάς.

Στον Αη-Συμιό, μοναστήρι που χτίστηκε στα 1740 στην πλαγιά του Αράκυνθου ή Ζυγού αντάμωναν οι κάτοικοι της περιοχής με τους ονομαστούς Κλέφτες. Εκεί με το πρόσχημα του γλεντιού έπαιρναν τις μεγάλες αποφάσεις.

Το ίδιο μοναστήρι καθόρισαν ως τόπο συνάντησης οι Εξοδίτες, που θα κατάφερναν να σωθούν την ηρωική νύχτα της Εξόδου, την νύχτα του χαλασμού (10 Απριλίου 1826).

Από το μοναστήρι του Αη-Συμιού πήρε το όνομά του το πανηγύρι, που δέθηκε με την ιστορία της πόλης και τιμά τα ηρωικά αυτά γεγονότα. Εκτός από το χειμωνιάτικο πανηγύρι έχουμε και το καλοκαιρινό, το οποίο είναι το ίδιο παλιό και γιορτάζεται την Κυριακή της Πεντηκοστής, τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος και την Τρίτη της Αγίας Τριάδας.

Η επανάσταση του 1821 είχε αναστείλει την συνήθεια αυτή, όμως η απελευθέρωση την επανέφερε μόνιμα πλέον στην επιφάνεια με περισσότερη μάλιστα λαμπρότητα και πατριωτική έξαρση. Δημιούργησαν ένα πανηγύρι με πολυσύνθετο ιστορικό, θρησκευτικό, κοινωνικό και συμβολικό μαζί χαρακτήρα. Ένα πανηγύρι με πλούσιο λαϊκό χρώμα και ξεχωριστή λαογραφική σημασία, αληθινή τελετή και μνημόσυνο της λεβεντιάς, ηρωϊκό

τραγούδι του ακοίμητου πόθου της λευτεριάς, γλέντι και κατάνυξη.

Είναι το πανηγύρι των αρματωμένων, μια μεγάλη γιορτή στην οποία συμμετεχει όλος ο κόσμος πλάι στις παρέες των αρματωμένων και των καβαλλαραίων.

Οι Μεσολογγίτες που παίρνουν μέρος στο πανηγύρι είναι χωρισμένοι σε δύο τάξεις τους αρματωμένους και τους καβαλλαραίους. Οι αρματωμένοι άντρες και νέοι ντύνονται όπως οι παλιοί Κλέφτες και αγωνιστές.

Τα ρούχα και τα άρματα του Αη-Συμιώτη δεν έχουν τα όμοιά τους σε κανένα ανάλογο πανηγύρι πουθενά στην Ελλάδα. Οι καβαλλαραίοι είναι οι περισσότεροι νέοι, που υπεύνουν άλογα ζωηρά.

Το Σάββατο το βράδυ οι παρέες των πανηγυριστών συγκεντρώνονται στα στέκια του όπου ξεκινούν ένα ολονύκτιο γλέντι υπό τους ήχους του ζουρνά και του νταουλιού. Το απόγευμα της Κυριακής συγκεντρώνονται οι πανηγυριστές στο μητροπολιτικό ναό του Αγίου Σπυρίδωνα, παίρνουν τις σημαίες, το μπαϊράκι, και κατευθύνονται προς την Πύλη, χορεύοντας υπό τους ήχους των ζουρνάδων και των νταουλιών. Μόλις φτάσουν οι παρέες στον Αη-Συμιό, ακολουθεί το ολονύχτιο γλέντι, γνωστό και ως «το λεβεντοπανήγυρο». Το πρωί της Δευτέρας οι ζουρνάδες σταματούν, για να τελεστεί η Θεία Λειτουργία και να ψαλθεί η επιμνημόσυνη

δέηση στο Μέγα Σταυρό. Στην συνέχεια γίνονται ομαδικές βαπτίσεις παιδιών. Ακολουθεί μεγάλο γλεντοκόπι και λαϊκό ξεφάντωμα. Το απόγευμα της ίδιας μέρας γίνεται η επιστροφή από τον Άγιο Θανάση στην Πόλη με τον ίδιο τρόπο. Ακολουθεί γιορτή στα «στέκια» της κάθε παρέας μέσα στην πόλη μέχρι το πρωί της Τρίτης.

